

POWSTANIE PAŃSTWA POLSKIEGO

1. Powstanie państwa polskiego.

Na przełomie IX i X wieku na ziemiach polskich mieszkało kilkadziesiąt plemion słowiańskich (*atlas*) wśród których decydującą rolę odgrywały takie plemiona jak: Polanie, Wiślanie, Pomorzanie, Ślążanie, Lubuszanie, Łędzianie, Mazowszanie, Opolanie. Tylko plemiona Polan i Wiślan stworzyły państwa plemienne. Polanie rozwijali się na terenie dzisiejszej Wielkopolski, a Wiślanie – Małopolski. Polanie w X wieku podbili inne plemiona i utworzyli państwo. Zgodnie z tradycją władcy Polan wywodzą się od Piasta – oracza. Gall Anonim, kronikarz z XII wieku, wymienia 3 pierwszych książąt polskich - Siemowita, Lestka, Siemomysła. Za **pierwszego, historycznego władcę Polski** uważa się **Mieszka I**, który panował w latach od ok. 963 do 992 r. Jego imię wymieniają mu współcześni: kronikarz saski **Widukind z Korbei** i podróżnik arabski **Ibrahim ibn Jakub**.

2. Przyjęcie chrztu i jego znaczenie

Mieszko I w **966 r. przyjął chrzest z rąk czeskich**. Jeszcze w 965 r. zawarł małżeństwo z księżniczką czeską Dobrawą.

a) czynniki przyjęcia chrztu:

- Mieszko I obawiał się przymusowej chrystianizacji ze strony Niemiec,
- Mieszko I po przyjęciu chrztu mógł chrystianizować innych pogan, co wiązało się możliwością ekspansji (podbój) terytorialnej na ziemie plemion pogańskich,
- Wprowadzenie wiary w jednego Boga miało doprowadzić do silniejszego zjednoczenia plemion polskich,
- Wiara chrześcijańska, a z nią Kościół, niosły ze sobą zdobycze kultury śródziemnomorskiej i frankońskiej – przyjęcie chrześcijaństwa dawało możliwość korzystania z tych zdobyczy,
- Kościół był instytucją, w której obowiązywały prawa feudalne – na tej instytucji mogła się wzorować młoda administracja państwa polskiego

b) **znaczenie** przyjęcia chrztu było olbrzymie. Nowa wiara umacniała pozycję księcia w państwie, przynosiła rozwiązania organizacyjne na których młode państwo mogło się wzorować, dzięki chrześcijaństwu doszło z biegiem czasu do likwidacji różnic między plemionami, nastąpiło umocnienie pozycji międzynarodowej państwa polskiego, Polska mogła korzystać z osiągnięć cywilizacyjnych państwa Franków za pośrednictwem Kościoła, dzięki duchowieństwu państwo polskie miało więc ułatwione kontakty międzynarodowe, gdyż językiem międzynarodowym była łacina, zakony, które przybyły do Polski w późniejszym okresie, podniosły poziom kultury rolnej; stały się ośrodkami oświaty i rzemiosła (cystersi, benedyktyni i dominikanie).

c) pierwsze biskupstwo powstało w Poznaniu w 968 r., a pierwszym biskupem został Jordan.

3. Rozwój terytorialny państwa polskiego za panowania Mieszka I. (*Atlas*)

Początkowo państwo polskie obejmowało tylko Wielkopolskę i Kujawy. Później przyłączono Mazowsze i Pomorze Gdańskie. Mieszko I pragnął przyłączyć Pomorze Zachodnie i Śląsk. W **972 r.** udało mu się pokonać feudała niemieckiego Hodona w bitwie **pod Cedynią** i przyłączyć Pomorze Zachodnie. **Śląsk** przyłączył po wojnie z Czechami w **990 r.** Granice swego państwa opisał w dokumencie **Dagome iudex**, który powstał około 992 r. Mieszko I powierza w nim swe państwo opiece Stolicy Apostolskiej.